

Súd: Okresný súd Michalovce
Spisová značka: 4T/52/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 0021010524
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislav Sojka, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSMI:2022:0021010524.5

Uznesenie

Okresný súd Michalovce- samosudca JUDr. Stanislav SOJKA, PhD. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 13.09.2022 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 280 ods. 2 Tr.por. postupuje vec obžalovaného Y. V., nar. X.XX.XXXX v Q., trvale bytom U. XXXX z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods.1,2 písm.a/ Tr.zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm.c/ Tr.zák., ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že

dňa 04.11.2020 v čase okolo 20.00 h pred chatou č . XXXX nachádzajúcej sa ,v rekreačnej oblasti Y. hora pri A. U. v katastri obce U., okr. Y., fyzicky napadol svojho otca Y.. Y. V. tým spôsobom, že ho rukou opakovane udrel do oblasti tváre a hrudníka, čím poškodenému Y.. Y. V. spôsobil zranenia pomliaždenie mäkkých tkanív na hlave v oboch spánkových oblastiach s povrchovými odreninami, otras labyrintu ľavého vnútorného ucha so závratmi, percepčnou poruchou sluchu na ľavom uchu a s tinnitom (šumením, hučaním) v ľavom uchu a povrchové odreniny na čele, s dobou liečenia a práceneschopnosti v trvaní 21 dní,

Okresnému úradu Michalovce, odboru všeobecnej vnútornej správy, pretože nejde o trestný čin, ale žalovaný skutok by mal Okresný úrad Michalovce prejednať ako priestupok podľa § 49 ods. 1 písm.d/ zákona SNR. 372/90 Zb. o priestupkoch v znení neskorších právnych predpisov.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Michalovce podal obžalobu na obvineného Y. V. pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1,2 písm.a/ Tr.zák. s poukazom na § 139 ods.1 písm.c/ Tr.zák. na tom skutkovom základe, ako je to uvedené v obžalobe.

Na hlavnom pojednávaní bol zistený nasledujúci skutkový stav.

Obžalovaný Y. V. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní odmietol vypovedať a preto bola na základe návrhu prokurátora prečítaná jeho výpoveď z prípravného konania, v ktorej poprel spáchanie trestného činu, pričom uviedol, že kritického dňa išiel na A. U. skontrolovať chatu , pričom poškodený ho odmietol pustiť dovnútra, na základe čoho sa začali hádať, poškodený do neho začal strkať a vrážať telom, pričom obžalovaný poškodeného vôbec nenapádal a práve jeho otec chytil obžalovaného pod krk a ľavou rukou mu tlačil na spodnú časť ľavého oka a nie je pravdou, aby poškodeného udrel rukami alebo päšťou, pričom škrabance si spôsobil sám pri vyberaní vecí z uzamknutej plechovej garáže. Zároveň uviedol, že počas incidentu nemal v ruke žiadne kľúče, pričom jeho otec je profesionálnym zápasníkom v MMA v ťažkej váhe a do práce chodil ako vojenský policajt až do 10.11.2020 kedy mu bola odobratá služobná zbraň.

Poškodený Y.. Y. V. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedol, že kritického dňa obžalovaný pri obiehaní domu do neho viackrát drgal a udieral na tvár aj do hrude a to päšťou aj kľúčami, pričom

ho trafil aj kopnutím do stehna a tých úderov bolo asi desať. Zároveň uviedol, že pri prvotnom ošetrení mu hučalo v hlave, mal bolesť v uchu, ale neriešil to a nevie či bolesti boli od úderov kľúčmi, alebo od toho, keď ho syn udrel pästou a on buchol hlavou o stenu, poškodený predpokladá, že obžalovaný mal kľúče v pravej ruke, pričom je pravdou, že sa venoval viacerým športom vrátane MMA, v rámci čoho dostal niekedy aj údery do hlavy, pričom súťažil od roku 2008 do roku 2015 a zúčastnil sa aj rôznych misií v E., F., N., však nezúčastňoval sa tam žiadnych bojov, len ako vojenský policajt. Taktiež uviedol, že práceneschopný bol od 11.11.2020 a vtedy mu bola aj odobratá služobná zbraň, pričom do práce po úraze on šoféroval vozidlo a v službe ho vozili, všetky údery mala vidieť jeho priateľka. V ďalšej časti svojej výpovedi uviedol, že po úraze nemal otras mozgu, nepamätá si, či zvracal, nemal žiadne výpadky pamäte ani problémy s nohami, bolelo ho ľavé ucho a v minulosti mal problémy s chrbticou, ktoré liečil športom.

Svedkyňa N. Y., priateľka poškodeného na hlavnom pojednávaní vo svojej výpovedi uviedla, že v kritickom čase videla ako poškodený stál s rozpaženými rukami a obžalovaný ho udieral do hrude, pričom niečo mal v ruke a videla ako priateľa jedenkrát udrel po tvári, v dôsledku čoho poškodený sa šuchol hlavou o múr, pričom celkovo bolo úderov asi päť, z toho jeden spomínaný pri dverách a potom ďalšie sácania. Zároveň uviedla, že poškodeného potom bolela hlava, čo však pripisoval stresu, nastúpil aj do práce, z ktorej volal, že má závraty a že zvracal, pričom nevie o tom, aby mal nejaké výpadky pamäte, alebo aby strácal stabilitu.

Znalec MUDr. H. Q. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní zotrval na svojom znaleckom posudku s tým, že poškodený utrpel pri úraze poškodenie mäkkých tkanív na hlave s povrchovými odreninami, otras labyrinthu ľavého vnútorného ucha so závratmi, percepčnou poruchou sluchu na ľavom uchu, a povrchové odreniny na čele, pričom otras labyrinthu ľavého ucha si vyžaduje dobu liečenia minimálne tri týždne a pomliaždenie mäkkých tkanív si vyžadovalo dobu liečenia tri až päť dní bez práceneschopnosti. Znalec ďalej uviedol, že nevedel o tom, že poškodený vykonával v minulosti športy MMA, avšak v uvedenom prípade mal čerstvé klinické príznaky na hlave v spánkovej oblasti, uvádzal, že nepočuje na ľavé ucho, čo bolo potvrdené audiometrickým vyšetrením a mal závraty čo nasvedčuje tomu, že otras labyrinthu nastal v dôsledku napadnutia, pričom na objektívne dokázanie tohto poškodenia je potrebné audiometrické vyšetrenie sluchu, neurologické vyšetrenie a bolo by vhodné aj elektronystamografické vyšetrenie, ktoré však v uvedenom prípade nebolo vykonané. Znalec ďalej uviedol vzhľadom na lekársku správu neurologičky, že ak mala podozrenie na otras labyrinthu, tak mala pacienta dovyšetrovať už ním spomínaným elektronystamografickým vyšetrením ale toto vyšetrenie nebolo vykonané, v súvislosti s rozpormi ohľadne neurologickej správy uvedeného podozrenia na otras labyrinthu vpravo a nie vľavo ako to uvádza znalec, znalec uviedol, že mohlo sa jednať o stranový omyl, keď pacient stojí oproti, jeho ľavá ruka je moja pravá ruka, alebo mohlo dôjsť aj ku kompenzačným mechanizmom, keď príznaky už nemuseli byť jednoznačne pravostranné alebo ľavostranné, v súvislosti so šoférom poškodeného po úraze a nastúpením do práce znalec uviedol, že teoreticky mohol nastúpiť do práce a šoférovať poškodený, ale mohol spôsobiť nebezpečenstvo pre seba alebo pre iných ľudí, pretože pri vyššie uvedenom zranení nemôže pacient plnohodnotne a bezpečne vykonávať svoju prácu.

Znalec MUDr. F. N. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedol, že so znalcom MUDr. Q. sa stotožňuje len v oblasti zranení tváre a má iný názor na zranenia otrasu labyrinthu, pretože blanitý labyrint je mimoriadne dobre chránený a jeho zranenie aby došlo k otrasu labyrinthu, tak toto zranenie musí byť spôsobené mimoriadne vysokou intenzitou a dochádza aj k otrasu mozgu, poruche rovnováhy, abnormálnym pohybom očí, zvracaniu, nutkaniu na zvracanie, pocity závratu, kolapsové stavy s kolísaním krvného tlaku a je úplne vylúčené, aby človek s takýmto zranením mohol pracovať, pretože má problém vstať, zvracia, kolabuje a preto vylučuje, aby v uvedenom prípade došlo k otrasu labyrinthu. Otras labyrinthu je akútny stav a musí byť diagnostikovaný hneď, neexistuje otras labyrinthu, ktorý by sa objavil po 7 dňoch pričom poukázal na tú skutočnosť, že napriek prvotnému vyšetreniu a odporúčaniu ORL vyšetreniu, ho poškodený absolvoval až o sedem dní, pričom samotné konštatovanie podozrenia neurológom ešte neznamená, že aj skutočne došlo k poškodeniu- otrasu labyrinthu, pretože otras labyrinthu je akútny stav, ktorý si vynúti okamžitú liečbu, človek je hneď hospitalizovaný a musia mu urobiť sériu vyšetrení. Znalec taktiež poukázal na rozporuplnosť ohľadne lekárskeho posudku a znaleckého posudku v súvislosti s poškodením labyrinthu na ľavej, resp. na pravej strane a zároveň vzhľadom na prvotnú lekársku správu a výpoveď poškodeného na hlavnom pojednávaní, z ktorej vyplýva len sťažovanie sa poškodeného na bolesť hlavy aj uší a nie aj poruchy pri chôdzi, zvracanie, závrate, znalec uvádza že samotná výpoveď poškodeného jednoznačne neguje diagnózu o otrase labyrinthu a poukazuje na to, že otras labyrinthu nebol konštatovaný ani lekárom ORL pri vyšetrení.

Svedok R. L. - policajt vo svojej výpovedi v prípravnom konaní ktorá bola prečítaná na hlavnom pojednávaní, uviedol, že spolu s T. M. boli vyslaní stálou službou na zákrok kde zistili, že poškodeného mal poškrabať jeho syn, pričom policajtom ukazoval aj ľavú časť tváre, ktorú mal začervenanú a mal tam nejaký škrabanec.

Svedok T. M. - policajt vo svojej výpovedi v prípravnom konaní ktorá bola prečítaná na hlavnom pojednávaní, uviedol že spolu s R. L. boli vyslaní stálou službou na zákrok kde zistili, že poškodeného mal poškrabať jeho syn, pričom policajtom ukazoval aj ľavú časť tváre, ktorú mal začervenanú a mal tam nejaké škrabance, z ktorých začala počas rozhovoru tiecť krv.

Zástupca poškodeného MO SR Mgr. M. Y. si uplatnil nárok na náhradu škody vo výške 971,06 eur.

Zástupca poškodeného Mgr. U. Y. - zástupkyňa U. zdravotnej poisťovne, a.s. si uplatnila nárok na náhradu škody vo výške 152,80 eur za liečbu zranení poškodeného.

Z plánu služieb poškodeného vyplýva, že bol práceneschopný od 10.11. do 20.11.2020.

Zo správy Vojenskej polície Prešov vyplýva, že poškodenému bolo ukončené pridelenie služobnej zbrane dňom 10.11.2020.

Z prvej lekárskej správy pre políciu z 4.11.2020 vyplýva, že poškodený utrpel povrchové škrabance tváre, pričom sa jedná o jednorazové ošetrovanie, ľahký úraz.

Z prvej lekárskej správy z 4.11.2020 vyplýva, že poškodený mal byť udieraný do hrude a to tváre, na okolnosti úrazu si pamätá a nepočuje na ľavé ucho, pričom boli zistené povrchové škrabance v spánkovej oblasti, vrátane mihalnic a bolo odporúčané poškodenému kontrolné vyšetrenie na ORL ambulancii.

Z lekárskej správy na ORL ambulancii dňa 11.11.2020 vyplýva, že audiometrickým vyšetrením bola zistená percepčná porucha sluchu vľavo so záverom doplniť neurologické vyšetrenie.

Z lekárskej správy na neurológii 11.11.2020 vyplýva, že vyšetrením bola zistená Rombergerova pozitívna doprava v súvislosti s vyšetrením ucha poškodeného.

Obžalovaný nie je z miesta bydliska bližšie hodnotený, je študentom, doposiaľ nebol súdne trestaný.

Súd vyhodnotením dôkazov získaných zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por. dospel k záveru, že prokurátor neunesol dôkazné bremeno na hlavnom pojednávaní a jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností nepreukázal, aby obžalovaný svojím konaním naplnil všetky znaky skutkovej podstaty prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1,2 písm.a/ Tr.zák. s poukazom na § 139 písm.c/ Tr.zák., pretože bez akýchkoľvek pochybností nepreukázal, aby obžalovaný spôsobil poškodenému okrem iných zranení aj otras labyrinthu ľavého vnútorného ucha so závratmi, percepčnou poruchou sluchu a s tinnitom v ľavom uchu, ale preukázal len spôsobené zranenie pomliaždenie mäkkých tkanív na hlave poškodeného s povrchovými odreninami, zranenie ktoré si však vyžaduje podľa obidvoch znalcov len dobu liečenia v trvaní 3-5 dní bez práceneschopnosti, nie však minimálne 7 dní, ako je to nevyhnutné pre naplnenie znakov skutkovej podstaty prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1,2 písm.a/ Tr.zák., pričom takýmto preukázaným konaním obžalovaný naplnil len znaky priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm.d/ Zákona SNR č. 372/90 zb. o priestupkoch v znení neskorších právnych predpisov a nie znaky trestného činu uvedeného vo výrokovej časti obžaloby.

V tomto prípade sa prokurátor pri podaní obžaloby „oprel“ hlavne o výpoveď poškodeného Mgr. Y. V. a o znalecký posudok Y. Q. z odvetvia chirurgie, podľa ktorého poškodený utrpel zranenia - pomliaždenie mäkkých tkanív na hlave v obidvoch spánkových oblastiach s povrchovými odreninami, otras labyrinthu ľavého vnútorného ucha so závratmi, percepčnou poruchou sluchu na ľavom uchu a s tinnitom v ľavom uchu, povrchové odreniny na čele, ktoré si vyžiadali celkovú dobu liečenia v trvaní 21 dní.

Súd už po podaní obžaloby uznesením sp. zn. 4T 52/2021 z 1.12.2021 odmietol obžalobu prokurátora z dôvodu závažných procesných pochybení a porušenia práva na obhajobu okrem iného aj s poukázaním na nepríslušnosť znalca z odboru chirurgie na posúdenie zranení ucha.

Súd aj po vykonaní dokazovania na hlavnom pojednávaní zastáva názor, že orgány činné v trestnom konaní mali v prípravnom konaní pribrať do konania znalca z odvetvia na ušné choroby, t. j. z odvetvia otorinolaryngológie za účelom posúdenia zranení sluchového orgánu poškodeného, spočívajúceho v otrase labyrinthu ľavého vnútorného ucha so závratmi, percepčnou poruchou sluchu na ľavom uchu a s tinnitom v ľavom uchu, vrátane určenia spôsobu zranenia, doby liečenia, ale aj vrátane vylúčenia možného oslabenia poškodenia tohto sluchového orgánu v minulosti aj vzhľadom na šport, ktorému sa venoval, resp. venuje poškodený podľa výpovede obvineného, vzhľadom na neskoršie udávanie bolesti poškodeným, ako aj neskoršie vyšetrenie.

Súd zastáva názor, že znalec z odboru chirurgie nie je oprávnený sa vyjadrovať ku zraneniam sluchu a následnej liečbe a o to viac v prípade, keď ani z iných lekárske správ z odboru ORL nie je potvrdené, či vôbec došlo ku zraneniu, na ktoré poukázal znalec z odboru chirurgie, keďže aj z lekárskej správy z neurológie vyplývalo len podozrenie na určité zranenie - otras labyrinthu, ktoré však bolo možné potvrdiť aj podľa samotného znalca z odboru chirurgie len ďalším lekárske vyšetrením, a to elektronystamografickým vyšetrením, ktoré však v uvedenom prípade nebolo vykonané. Ak napriek tomu znalec uviedol, že došlo ku predmetnému zraneniu poškodenia labyrinthu, tak podľa názoru súdu jednak na to nebol odborne oprávnený z hľadiska špecializácie, ktorej sa venuje a jednak na to nemal objektívne lekárske podklady od špeciálneho lekára, skutočnosť ktorú pripustil aj on sám chýbajúcim elektronystamografickým vyšetrením. Ak je nejaké podozrenie z nejakého ochorenia pri prvotnom vyšetrení, tak bez vykonania ďalších nevyhnutných vyšetrení, ktoré buď potvrdia, alebo vyvrátia podozrenie podľa názoru súdu nie je možné potvrdiť existenciu takéhoto ochorenia, resp. v uvedenom prípade existenciu zranenia a to najmä v prípade, keď existuje aj iný znalecký posudok a výpoveď znalca (súd má aj v tomto prípade rovnaký názor na jeho špecializáciu pre dané zranenie, ako u MUDr. Q.), ktorý vylúčil u poškodeného poškodenie labyrinthu ľavého ucha vzhľadom na úplnú absenciu príznakov, ktoré sprevádzajú takéto ochorenie.

Súd v tejto súvislosti len navyše dodáva (okrem iného na to poukázala v znaleckom posudku aj znalecká organizácia), že podľa znalca MUDr. Q., (ale aj podľa skutkovej vety v obžalobe) malo dôjsť u poškodeného k poškodeniu labyrinthu ľavého ucha, ale z lekárskej správy z neurológie, (na ktorú poukazuje aj znalec pri odôvodňovaní, z čoho vychádzal aj pri svojom závere o otrase labyrinthu) vyplýva podozrenie labyrinthu vpravo, nie vľavo a aj táto skutočnosť spochybňuje objektívnosť záveru predmetného znaleckého posudku. Popri tejto skutočnosti však objektívnosť tohto znaleckého posudku popri v prvom rade neexistencii lekárskej správy, alebo znaleckého posudku z odboru otorinolaryngológie spochybňuje aj správanie poškodeného, ktorý napriek nevyhnutnosti pokoja a kľudu v prípade takéhoto zranenia, na čom sa zhodli obidvaja znalci, chodil ďalej do zamestnania, šoféroval vozidlo, nezvracal, nemal otras mozgu, pamätal si na okolnosti útoku, nemal problémy so stabilitou (neuvádzal to ani samotný poškodený) a jeho správanie podľa znaleckej organizácie vylučuje, aby utrpel otras labyrinthu ucha.

Na základe týchto pochybností súd nemal prokurátorom jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností za preukázané, že poškodený pri útoku zo strany obžalovaného utrpel aj zranenie otrasu labyrinthu ľavého (pravého?) ucha, zranenie ktoré je závažnejšieho charakteru oproti ostatným zraneniam a bez tohto zranenia konanie obžalovaného nemohlo naplniť znaky skutkovej podstaty žalovaného trestného činu. Na strane druhej súd nemal žiadne pochybnosti a to napriek popieraniam obžalovaného o tom, aby on spôsobil poškodenému ostatné zranenia na hlave, a to pomliaždenie mäkkých tkanív a škrabance, pretože znaleckým skúmaním bolo vylúčené, aby ku zraneniam došlo pri vyberaní vecí poškodeným z garáže a z obidvoch znaleckých posudkov vyplýva, že k týmto zraneniam mohlo dôjsť spôsobom, ako to popísal poškodený, t.j. udretím rukou s kľúčmi a taktiež z obidvoch znaleckých posudkov vyplýva rovnaká doba liečenia pre takéto zranenia po dobu 3 až 5 dní.

V súvislosti s výpoveďou poškodeného o viacerých úderoch zo strany obžalovaného - asi 10 súd poukazuje na samotnú výpoveď priateľky poškodeného N. Y., ktorá mala aj podľa výpovede poškodeného vidieť celý incident a z jej výpovede vyplýva, že celkový počet úderov bol asi 5, z toho jeden s niečím v ruke, v dôsledku čoho sa poškodený šuchol o múr (podľa názoru súdu vtedy mohlo dôjsť ku zraneniam) a ďalšie boli formou sácania, pričom nevedela o strate pamäte, alebo strate stability, ktoré sú okrem iného podľa znaleckej organizácie sprievodným znakom poškodenia labyrinthu ucha. Ak svedkyňa v časti svojej výpovede vypovedala o zvracaní poškodeného v práci, tak o tejto skutočnosti nevypovedal ani samotný poškodený.

Súd zastáva názor, že ak by utrpel poškodený otras labyrinthu, tak vzhľadom na sprievodné znaky tohto ochorenia by nemohol šoférovať, ani pracovať, ale poškodený nebol po úraze práceneschopný, naďalej pracoval, nešiel na odporúčané vyšetrenie na orl ambulancii hneď na druhý deň, ale až po tom, čo mu bola aj na základe oznámenia obžalovaného nadriadenými odňatá služobná zbraň, čo vyplýva aj zo správy vojenskej polície, ktorú zabezpečil súd a aj z tohto správania vyplýva, že poškodený išiel na vyšetrenie dňa 11.11.2020 len z dôvodu, aby spôsobil problémy obžalovanému potom, čo on jemu spôsobil problémy v práci.

Súd môže rozhodnúť o vine obžalovaného len v tom prípade, ak existuje súhrn priamych aj nepriamych dôkazov, ktoré musia tvoriť logickú a ničím nenarušovanú sústavu vzájomne sa dopĺňujúcich dôkazov, ktoré jednoznačne usvedčujú obžalovaného zo spáchania trestného činu a súčasne vylučujú možnosť akéhokoľvek iného záveru.

Na základe vyššie uvedených dôkazov je možné jednoznačne konštatovať, že neexistuje súhrn takýchto priamych aj nepriamych dôkazov, ktoré by jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností usvedčovali obžalovaného zo spáchania trestného činu pre ktorý na neho bola podaná obžaloba a pri takomto dôkaznom stave súd musí postupovať v zmysle zásady *indubio pro reo*, to znamená pri pochybnostiach v prospech obžalovaného a nemôže uznať vinu obžalovaného zo spáchania predmetného trestného činu, pretože nie je vylúčené, že nedošlo ku spáchaniu skutku tohto trestného činu tak ako je to uvedené v obžalobe.

V tejto súvislosti je však potrebné poukázať na nasledujúce ustanovenia príslušného zákona o priestupkoch a Trestného poriadku.

Podľa § 49 ods. 1 písm. d/ Zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších právnych predpisov, priestupku sa dopustí ten, kto úmyselne naruší občianske spolunažívanie vyhrázaním, ujmom na zdraví, drobným ublížením na zdraví, nepravdivým obvinením z priestupku, schválnosťami alebo iným hrubým spávaním.

Podľa § 280 ods. 2 Tr. por. súd postúpi vec inému orgánu ak zistí, že nejde o trestný čin, ale žalovaný skutok by mal iný orgán prejednať ako priestupok.

V nadväznosti na tieto zákonné ustanovenia právnych noriem je potrebné uviesť, že z vykonaného dokazovania a to konkrétne z výsluchu poškodeného Mgr. Y. V., svedkyne N. Y., lekárskej správy, znaleckých posudkov, nepriamych svedkov R. L., T. M. vyplynulo, že obžalovaný kritického dňa minimálne raz uderil poškodeného rukou s kľúčmi do hlavy a spôsobil mu pomliaždenie mäkkých tkanív a škrabance na hlave, zranenia ktoré si vyžadovali dobu liečenia minimálne 3 dni, na základe čoho súd konštatuje, že v tomto jeho konaní sa jedná o podozrenie z naplnenia znakov priestupku proti občianskemu spolunažívaniu v zmysle § 49 ods. 1 písm.d/ Zák. SNR č.372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších právnych predpisov a takéto konanie by mal Okresný úrad Michalovce, odbor všeobecnej vnútornej správy prejednať ako priestupok a preto súd podľa § 280 ods. 2 Tr.por. postúpil predmetnú vec obžalovaného Okresnému úradu Michalovce na prejednanie v priestupkovom konaní. Týmto rozhodnutím nie sú dotknuté práva poškodených pre prípadné uplatnenie si nároku na náhradu škody v civilnom konaní.

S poukázaním na vyššie uvedené súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť prokurátora do troch dní od oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Košiciach.